

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/87/2012
Identifikačné číslo spisu:	1099898853
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1099898853.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: AGROSTAV Nové Zámky, a. s., Svätoplukova 1, 940 01 Nové Zámky, IČO: 31 424 627, s ustanoveným správcom konkurznej podstaty Ing. Júliusom Petrányim, PhD., Farská 1, P.O.BOX 8F, 949 01 Nitra, o rozvrhu speňaženého majetku z konkurznej podstaty úpadcu, na odvolanie konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 24. septembra 2012, č. k. 7 K/241/1999-506, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 24. septembra 2012, č. k. 7 K/241/1999-506 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením z 24. septembra 2012, č. k. 7 K/241/1999-506 rozhodol o rozvrhu speňaženého majetku z konkurznej podstaty úpadcu tak, že priznal na doplatenie odmeny SKP sumu vo výške 7 466,41 Eur a stanovil zvyšnú, doteraz nerozdelenú sumu, získanú do podstaty vo výške 5 307,11 Eur použiť na uspokojenie veriteľov v tomto poradí:

Oddelený veriteľ: Daňový úrad Nové Zámky sa uspokojuje vo výške 77,99 Eur.

Pohľadávky II. triedy sa uspokojia sumou 5 229,12 Eur pomerne vo výške 5,21402107% nasledovne:

Zv. č. 2: Mesto Štúrovo, suma na uspokojenie 369,99 Eur,

Zv. č. 80/1: Daňový úrad Nové Zámky, suma na uspokojenie 447,65 Eur,

Zv. č. 80/2: Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava, suma na uspokojenie 4 307,64 Eur,

Zv. č. 111: Štátny fond životného prostredia Bratislava, suma na uspokojenie 103,84 Eur.

Pohľadávky III. a IV. triedy nebudú uspokojené pre nedostatok finančných prostriedkov. Náklady spojené s poukázaním sumy určenej na rozdelenie znášajú veritelia.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že súd prvého stupňa uznesením č. k. 7 K/241/99-478 z 29. júla 2010 na návrh správcu konkurznej podstaty rozhodol o rozdelení finančných

prostriedkov vo výške 5 307,11 Eur konkurzným veriteľom na čiastočné uspokojenie oddeleného veriteľa Daňový úrad Nové Zámky a na nároky veriteľov v druhej triede v pomernej výške. Nároky v prvej triede neboli priznané a na uspokojenie pohľadávok veriteľov v tretej a štvrtej triede nezostali žiadne finančné prostriedky. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie konkurzný veriteľ Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava, z dôvodu, že rozvrhové uznesenie nebolo vypracované v súlade s konečnou správou, keďže správca navrhol rozdeliť veriteľom sumu nižšiu oproti schválenej konečnej správe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5 Obo 136/2010 z 31. januára 2011 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s nákladmi, ktoré správcovi prirástli v období od schválenia konečnej správy do vydania rozvrhového uznesenia.

Konečná správa z 3. novembra 2004 v znení jej prepracovania z 28. mája 2007 bola schválená uznesením č. k. 7 K/241/99-467 dňa 24. októbra 2007. Z obsahu schválenej konečnej správy vyplýva, že výťažok zo speňaženia dosiahol čiastku 239 413,83 Eur. Výdavky spojené s konkurzom, vrátane súdneho poplatku za konkurzné konanie, ktoré boli uhradené, predstavovali sumu 220 372,00 Eur. Podľa návrhu správcu z 10. júna 2011 sa výnos zo speňaženia konkurznej podstaty zvýšil o sumu 400,92 Eur, celkový príjem teda predstavuje čiastku 239 814,74 Eur.

Z rozdielu medzi príjmami a výdavkami, ktorý predstavoval čiastku 19 442,74 Eur, správa konkurznej podstaty uhradil pohľadávky proti podstate - Sociálnej poisťovni Nové Zámky vo výške 212,67 Eur a Západoslovenskej energetike Bratislava vo výške 1 634,53 Eur. Na doplatenie odmeny správcu bola schválená suma vo výške 7 466,41 Eur. Keďže SKP uhradil náklady vo výške 4 822,21 Eur, ktoré mu vznikli po schválení konečnej správy v období od 24. októbra 2007 do predloženia návrhu na vydanie rozvrhového uznesenia, doručeného súdu 28. apríla 2009, na uspokojenie veriteľov v rámci rozvrhu pripadla zostávajúca suma vo výške 5 307,11 Eur.

Náklady vo výške 4 822,01 Eur, uhradené SKP po schválení konečnej správy, súvisia s vedením účtovníctva, spracovaním daňových priznaní, prípravou a spracovaním návrhov na vydanie rozvrhového uznesenia, ako aj úhrady nákladov s uskladnením týchto písomností (cestovné SKP vo výške 421,83 Eur - služobné cesty na KS Bratislava, EÚ v Nových Zámkoch a na DÚ Nové Zámky). Ďalej išlo o náklady za telefón (200,- Eur) a poštovné (240,-Eur), náklady na archiváciu písomností (1 991,64 Eur), alikvótnu časť z celkového nájomného (726,86 Eur), mzdové náklady administratívnej pracovníčky (651,99 Eur) a bankové poplatky za vedenie účtu vo výške 58,09 Eur.

Napriek tomu, že SKP mal tieto predpokladané náklady uviesť v konečnej správe (prípadne mala byť za týmto účelom určená a schválená rezerva), súd prvého stupňa akceptoval tieto položky, pretože ich bolo potrebné uhradiť, pričom SKP ich súdu podrobne vyšpecifikoval a ich účelnosť preukázal.

Proti tomuto uzneseniu podal konkurzný veriteľ Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava, v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Ako dôvody odvolateľ uviedol, že po schválení konečnej správy o vyúčtovaní výdavkov a odmeny správcu, by nemali vznikať ďalšie náklady, ktoré priamo nesúvisia s ukončením konkurzu. Správca konkurznej podstaty má po schválení konečnej správy vykonávať len činnosť súvisiacu s ukončením konkurzu a s rozvrhnutím výťažku veriteľom a nie zaťažovať konkurznú podstatu ďalšími nákladmi, o ktoré sa zníži výška uspokojenia konkurzných veriteľov. Náklady, ktoré vynaložil SKP po schválení konečnej správy, teda v štádiu konkurzného konania, keď už nemali vznikať žiadne ďalšie náklady, tvoria tieto takmer 50% z výťažku určeného pre veriteľov 2. triedy. Odvolateľ namietol náklady správcu (cestovné, telefón a poštovné) ako vysoké s prihliadnutím na rozsah konkurzného konania a skutočnosť, že uspokojení majú byť len 5 veritelia. Rovnako sa odvolateľovi javia ako neprimerane vysoké náklady spojené s archiváciou, keďže mali byť dodatočne archivované len tie doklady a dokumentácia, súvisiace s vydaním rozvrhového uznesenia, ktoré je povinný SKP archivovať. Dôrazne namietal priznanie nákladov za nájomné do konca roku 2011 a nákladov za mzdu administratívnej pracovníčky ako absolútne nedôvodné a neúčelne vynaložené. Tieto náklady nesúvisia s vydaním rozvrhového uznesenia a ukončením konkurzného konania. Správcovi konkurznej podstaty

bola za vykonávanie jeho činnosti až do ukončenia konkurzného konania priznaná odmena, a preto zamestnávanie ďalších pracovníkov a prenájom kancelárie považuje odvolateľ za zbytočné navyšovanie nákladov na úkor konkurzných veriteľov. Má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne vec právne posúdil, a preto odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil alebo zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Správca konkurznej podstaty sa k odvolaniu odvolateľa písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava, smerujúce proti uzneseniu súdu prvého stupňa z 24. septembra 2012, č. k. 7 K/241/1999 - v rozsahu a dôvodmi v ňom uvedenými v súlade s ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k názoru, že odvolaniu odvolateľa nie je možné vyhovieť.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom odvolateľa, že po schválení konečnej správy už nemali vznikáť žiadne ďalšie náklady.

Predmetom odvolania odvolateľa sú náklady vo výške 4 822,21 Eur, ktoré vznikli od schválenia konečnej správy do predloženia návrhu na vydanie rozvrhového uznesenia (t. j. obdobie od 24. októbra 2007 do 28. apríla 2009). Ide o obdobie jeden a pol roka, počas ktorého SKP nemohol zrušiť účet v banke, rovnako sa musel vysporiadať s ukončením exekučných konaní, konzultáciami na Krajskom súde v Bratislave ohľadne vypracovania návrhu na rozvrhové uznesenie, ako aj pracovných ciest na DÚ Nové Zámky, týkajúcich sa ukončenia a zrušenia daňového subjektu - úpadcu.

Odvolací súd považuje za bežnú prax, že SKP komunikuje s veriteľmi, a to ohľadne ukončenia konkurzného konania, ako aj zisťovania spôsobu zaslania finančných prostriedkov na uspokojenie ich pohľadávok. Rovnako je povinnosťou SKP zabezpečovať až do skončenia konkurzného konania podklady bývalým zamestnancom.

Odvolateľ namietal mzdové náklady administratívnej pracovníčky za obdobie jeden a pol roka vo výške 651,99 Eur, keďže sa domnieva, že túto činnosť mal vykonávať SKP, pretože ako SKP mal za túto činnosť odmenu.

Podľa názoru odvolacieho súdu tak, ako sa môže SKP dať zastupovať v právnych sporoch, súvisiacich a vyvolaných konkurzom, tak môže na odborné práce zamestnať na dohodu aj administratívnu pracovníčku. Mzdové náklady administratívnej pracovníčky sú nepomerne nižšie, ako keby využil možnosť v zmysle zák. č. 328/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov a navrhol súdu ustanovenie osobitného správcu (§ 9 ods. 1 ZKV) pre odbor ekonomika a dane.

K námietke odvolateľa, týkajúcej sa alikvotnej časti nájomného, odvolací súd poznamenáva, že SKP má sídlo v Nitre (Farská 1), úpadca sídlil na Svätoplukovej 1 v Nových Zámkoch, SKP po speňažení nehnuteľného majetku úpadcu v kat. úz. K. prenajal nebytové priestory pre potreby konkurzného konania a nie pre činnosť, ktorú nevykonáva ako správca konkurznej podstaty.

Čo sa týka námietky odvolateľa voči sume za archiváciu, táto vychádza so zákona o úschove písomností, keďže správca konkurznej podstaty môže vymedzené písomnosti, potrebné pre vedenie konkurzu, dať archivovať až po skončení konkurzu, teda nejde o zanedbateľné množstvo písomných materiálov, ale ide o materiály, viažuce sa ku konkurzu.

Treba dať však za pravdu ako námietke odvolateľa, tak aj konštatovaniu prvostupňového súdu, že správca konkurznej podstaty mal uviesť v konečnej správe aj predpokladané náklady spojené s ukončením konkurzu po schválení konečnej správy, alebo za týmto účelom stanoviť a dať si v konečnej správe schváliť finančnú rezervu. To, že tak neurobil, je nielen chyba správcu konkurznej podstaty, ale aj príslušného sudcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky taktiež dospel k názoru, že aj keď tieto náklady neboli uvedené v konečnej správe, vznikli a bolo potrebné ich uhradiť. Rovnako sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu, že napadnuté náklady v odvolaní konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava, boli vyšpecifikované a bola preukázaná aj ich účelnosť, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v súlade s ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.